

PRZYZYWANY (4) *part praet pass impf*

a *jasne*.

sg n N przyzywan(e) (1). ◇ pl N m pers przyzywani (3).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wzywany, aby przybył, stawiał się (4) :

przyzywany na co (1): iż mieycá żadnemu vpominániu Pápiefskiemu nie dáli/ áni ná Synody ná ktore częŝto przyzywáni byli/ przyiezdźác/ á práwdę ŝwoię pokázác/ niechćieli. *SkarJedn* 253.

przyzywany skąd dokąd (1): Ktoż zá wiarą krześciáńfką wniolł náuki y obyczáie dobre [...]? Duchowieńŝtwo z krześciáńŝtwá tu [*do Polski*] przyzywáne. *PowodPr* 20.

a. *Wzywany przed sąd [na co]* (1) : Záprawdę do przyŝięgi á dawánia ŝwiádectwá ludzie ŝtáteczni [...] máią być [*przez sąd*] wzywáni [...]. Bo ktorzi wedle zwyczáiu ná to bywáią przyzywáni [*Qui enim moribus accersuntur*]/ czáŝem bywáią nieznáiomí/ náięći *ModrzBaz* 86.

b. *Aby wesprzeć zbrojnie* (1) : Bo nieprzyiáciel bárzo rad będzie miał przy ŝobie tego żółnierzá/ ktory mieycá ŝwiádom/ y wŝytkich poŝtępkow oney źiemie [...]. Ale kczemu to? Atoli/ áby náŝi ile być może/ żółnierze woynę ŝłużyli/ niźliby poŝtronni mieli być przyzywáni [*externi accersendi*] *ModrzBaz* 110v.

Cf **PRZYZYWAĆ**

LWil